

Жи-лі со-бі трó-є бра-тів-по-ро-сят. У-весь час во-ні гра-ли-ся і спі-ва-ли піс-ні. За-квіт-ча-ний луг був їх-не-ю о-сé-ле-ю, а зó-ря-не не-бо — да-хом.

По-ро-ся-та ні-чо-го не бо-я-ли-ся, пó-ки в лі-сі не з'я-вів-ся лю-тий вовк. Щоб за-хис-ті-ти-ся, бра-ті по-ві-нні бу-лі по-бу-ду-ва-ти міц-ні бу-дін-ки.



Стар-ший брат швид-ко по-бу-ду-вав свій бу-ді-нок із со-ло-ми, се-рéd-ній — із де-ре-в'я-них до-щок, а мо-лод-ший звів справж-ню фор-тэ-цю з цэг-ли.

